

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

II. De Absolutione à Casibus reservatis in & extra Articulum mortis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Quaest. II. De absolutione à Casibus reservatis in- & extra &c. 1037

Episcopus non habere jus reservandi sibi casus, nisi quoad externam politiam, atque idèd Casuum reservationem non prohibere, quò minùs Sacerdos à reservatis verè absolvat: anathema sit.

10. Cæterùm Casus Episcopis reservati continentur in proprijs singularum Dioecesium Ritualibus, & variantur juxta exigentiam & diversitatem Dioecesium: quamvis isthæc reservatio non afficiat personam Confessarij extra ejusmodi Dioecesi existentis, si Casus in Dioecesi Confessarij reservatus non sit, ut dictum n. 2. Ubi tales
x. periantur?

11. De cætero quoad potestatem absolvendi Sæculares, Cautela
quoad Re-
gulares. imposterùm Regularibus cavendæ erunt duæ Propositiones, ab Alexandro VII. damnatæ, quarum prior, ordine 4. sic sonat: *Praelati Regulares possunt in foro Conscientiæ absolvere quoscuq; sæculares ab heresi occulta, ab excommunicatione propter eam incursum.* Posterior autem, ordine 12. est ista: *Mendicantes possunt absolvere à Casibus Episcopis reservatis, non obtentâ ad id Episcoporum facultate.*

Q U Æ S T I O II.

De absolutione à Casibus reservatis in- & extra Articulum mortis.

12. **C**ONCL. I. In mortis articulo quilibet Sacerdos potest absolvere ab omnibus Casibus reservatis. Pater hoc ex dictis *Dist. præc. num. 53.* & Concilio Trident. ibidem relato. In mortis
articulo ab-
solvere po-
test quilibet
Sacerdos,
Art. culus
mortis, &

13. Porrò per *Articulum mortis* non duntaxat intelligendus est quasi ultimus vitæ spiritus, sed etiam quodvis probabile mortis periculum, sive id accadat ex infirmitate, sive ex decreto Judicis quempiam morti adjudicantis, sive ex alijs causis, utputâ ex imminente belli conflictu, partu periculoso mulieris, aut navigatione periculosa, seu valde longâ, in qua Sacerdotis copia futura non est. Licèt enim in rigore differentia sit inter *Articulum*, & *Periculum mortis* (nam *Articulus mortis* propriè dicitur, quando ex ægritudine prudenter præsumitur mors secutura: *Periculum mortis* verò, cum datur occasio, in qua frequenter homines pereunt, ut in conflictu bellico, in periculosa navigatione, & hujusmodi) in præsentî tamen materia, utpote favorabili, idem est *Articulus mortis*, & probabile *Periculum* ejus: Periculum
mortis,
quid?

nam

nam morale periculum in malis ita existimari, & vitari debet, sicut eventus ipse, juxta illud Ecclesiastici 3. *Qui amat periculum, peribit in illo.* Barbosa *part. 2. de offic. & potest. Episc. allegat. 25. n. 81.* Diana, Layman, & alij passim.

Sacerdos excommunicatus in mortis articulo absolvens non fit irregularis.

14. Advertendum etiam, quod Sacerdos excommunicatus in præfato mortis articulo quempiam absolvens, per hoc non incurrat Irregularitatem; uti post alios notat Barbosa in *Collectaneis ad Concilium Trident. Sess. 14. cap. 7. num. 15.* Nec obstat, quod cæteroquin violans Censuram Ecclesiasticam, fiat irregularis. Resp. enim, in hoc casu excusare necessitatem, si ve articulum mortis Proximo impendentis: eò præsertim, quod Concilium Trident. *cit. cap. 14.* ad hoc cuivis Sacerdoti expressam facultatem præbeat, ibi: *Atque ideò in articulo mortis omnes Sacerdotes quoslibet pœnitentes à quibusvis peccatis & censuris absolvere possunt.*

Absolutus à Casu reservato in mortis articulo non tenetur postea se sistere Superiori.

15. CONCL. II. Qui propter mortis articulum à Casibus reservatis per inferiorem Confessarium fuit absolutus, non tenetur amplius cessante periculo Superiori se sistere; nisi fuerit annexa Censura excommunicationis Superiori reservata. Ita Barbosa *cit. allegat. 25. num. 80.* & Doctores communiter. Ratio est: quia in mortis articulo habent omnes Sacerdotes potestatem, per se & directè absolvendi ab omnibus peccatis, ut patet ex Concilio Trid. *loc. cit.*

Nisi fuerit annexa excommunicatione.

16. Additur notanter, *nisi fuerit annexa Censura excommunicationis.* Quia absolutus in mortis articulo ab excommunicatione, cessante tali periculo tenetur se sistere Superiori; non quidem, ut iterùm absolvatur, sed ut mandatum ejus accipiat, & condignè satisfaciat: alioquin enim reincideret in eandem specie excommunicationem, & quidem ipso jure, propter novam inobedientiam, atque contemptum sese debite præsentandi de novo commissum; prout expressè statutum habetur *cap. Eos qui. de Sentent. excommunicat. in 6.* èstque communis Doctorum.

Extraarticulum mortis nequit Confessarius absolvere à Casu reservato.

17. CONCL. III. Extra casum articuli mortis, si Confessarius non præditus legitimâ facultate absolvendi animadvertat, quod pœnitens inter alia confiteatur peccatum reservatum, ordinariè loquendo non debet ipsum absolvere, sed ad Superiorem mittere; nisi ipsemet Confessarius possit, ac velit ab eodem facultatem absolvendi petere, tacito tamen nomine pœnitentis. Ita

Ita Doctores communiter, & concordat Concilium Trid. cit. Sess. 14. cap. 7. cuius verba n. 3. referuntur.

18. Dicitur, *ordinariè loquendo*. Nam, si urgeat aliqua necessitas, v. g. si poenitens longè distet ab Episcopo, & tamen nunc debeat celebrare, vel communicare; tunc Confessarius potest absolvere poenitentem, ita ut absolutio directè cadat super non reservata, tamen si solum venialia, indirectè verò super reservata: cum onere tamen, ut poenitens postea Superiori, aut alteri habenti facultatem absolvendi, se præsentet, ab eoque, præviâ Confessione, à reservatis quoque directè absolvatur. Intellige, nisi malit ipsemet Confessarius à Superiore licentiam absolvendi impetrare, personam non nominatam, ut suprâ dictum.

19. Adde cum Layman cit. tract. 6. cap. 12. n. 10. Suarez, Henriquez, & alij, idem dicendum esse, tamen si Censura excommunicationis, v. g. ob occultam Clerici percussionem, reservationi annexa sit: adhuc enim in casu necessitatis poterit is indirectè absolvi ab inferiori Confessario. Ratio est: quia excommunicatio solo Jure Ecclesiastico arcet à receptione Sacramentorum, & consequenter cessat ejus obligatio in casu magnæ necessitatis. Quinimò, cum excommunicatus ad vitandam infamiam possit præmissâ contritione SS. Eucharistiam suscipere (b) cur non pariter urgente simili necessitate Sacramentum Poenitentiae?

20. Cæterùm in præmissò casu multi Doctores volunt, per se loquendo sufficere confiteri sola peccata non reservata inferiori Confessario; quam sententiam Herincx disp. 3. de Confessione, q. 5. num. 61. valdè probabilem asserit, eò quòd nemo per se loquendo obligetur ad idem peccatum bis confitendum. Oppositam tamen sententiam plurimi tenent Doctores, estque saluberrimum consilium, & per accidens quandoque necessarium, etiam peccata reservata inferiori Confessario exponere, ut sic poenitens in rebus necessarijs melius instrui, aut si indignus fuerit, à Sacramento Poenitentiae repellì possit; prout benè notat Herincx ibidem.

Quid, si urgeat necessitas?

Et Casus reservato sit annexa excommunicatio?

(b) Ut dicitur in Tr. 2. Dist. 2. n. 28.

An tunc opus sit, confiteri peccata reservata?

Q99999

QUÆ-